

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลิกกิจการของโรงงานอุตสาหกรรม

ในจังหวัดเชียงราย

ผู้เขียน

นายจิรัชย์ ทองกิม

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รศ.ดร. ประเสริฐ ไชยทิพย์

ประธานกรรมการ

ผศ. กาญจนา ไชคถาวร

กรรมการ

ผศ. วังรี พฤทธิกานนท์

กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลิกกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงรายมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปการเลิกกิจการรายอุตสาหกรรมของโรงงานอุตสาหกรรมของจังหวัดเชียงราย 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลิกกิจการของโรงงานอุตสาหกรรม ในจังหวัดเชียงราย ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งข้อมูลที่รวบรวมจากเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่า สภาพทั่วไปโรงงานอุตสาหกรรมของจังหวัดเชียงราย ซึ่งจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมปี พ.ศ. 2535 ในระหว่างปี พ.ศ. 2539 -2546 โดยสรุปดังนี้ มีจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมทั้งหมด 1,732 1,713 1,743 1,801 1,668 1,797 1,731 และ1,673 โรง จำนวนเงินลงทุน 2,969.46 3,297.94 3,831.15 4,090.52 3,778.08 5,013.63 5,500.09 และ 5,234.51 ล้านบาท จำนวนคนงาน 10,097 10,413 10,546 11,241 10,291 12,166 12,980 11,743 คน โรงงานอุตสาหกรรมของจังหวัดเชียงราย ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมเกษตรคืออุตสาหกรรมอาหาร เครื่องดื่ม ยาสูบ โรงสีข้าว อำเภอเมืองเป็นอำเภอที่มีจำนวนโรงงานตั้งอยู่มากที่สุด รองลงมาคืออำเภอพาน อำเภอแม่จัน สำหรับโรงงานที่เลิกกิจการในปี 2539 - 2546 มีจำนวน 87 30 17 185 22 111 และ 121 โรง ส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็ก เช่น โรงสีข้าว อู่ซ่อมรถยนต์ เป็น

ต้น โดยสาเหตุส่วนใหญ่จากการขายกิจการ หรือเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น และย้ายที่ตั้งโรงงานใหม่ ซึ่งโดยส่วนใหญ่ประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และการเงิน ซึ่งจะเห็นได้ว่าจำนวนโรงงานที่ขออนุญาตประกอบกิจการในปี 2540 – 2546 มีจำนวนลดลง จากปี 2540 จำนวน 68 โรง ลดลงเป็น 60 75 52 51 45 และ 54 โรงตามลำดับ

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลิกกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงราย คือ อัตราดอกเบี้ยรายย่อยสำหรับลูกค้าชั้นดีของธนาคารพาณิชย์ไทย ดัชนีราคาผู้ผลิตของประเทศจำแนกตามกิจกรรมการผลิต ปริมาณเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน การจดทะเบียนนิติบุคคล และตัวแปรหุ่นอธิบายผลวิฤติจากการลอยตัวค่าเงินบาท โดยตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปรนี้ สามารถร่วมกันอธิบายผลต่อการเลิกกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมของจังหวัดเชียงรายร้อยละ 78.20 และอาจจะมีปัจจัยอื่นๆที่อาจจะมีผลต่อการเลิกกิจการแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ได้นำมาวิเคราะห์ในการศึกษาในครั้งนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Factors Affecting the Close Down of Manufacturing
Factories in Chiang Rai Province

Author Mr. Jirus Thongkim

Degree Master of Economics

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr. Prasert Chaitip Chairperson

Asst. Prof. Kanchana Chokethaworn Member

Asst. Prof. Watcharee Prugsiganont Member

ABSTRACT

This study of factor leading to the close down of manufacturing factories in Chiang Rai Province has two main objectives: 1) to study the general close down situation of those factories in Chiang Rai Province and 2) to study the factors leading to that situation. The data utilized in this study are secondary data collected from the related academic papers.

From the study, it was found that during 1996–2003 the general characteristics of those factories in Chiang Rai Province classified according to the industrial category in 1992 Act were as follows: the total number of the factories in each year was 1,732, 1,713, 1,743, 1,801, 1,668, 1,797, 1,731 and 1,673 respectively; of the investment were 2,969.46, 3,297.94, 3,831.15, 4,090.52, 3,778.08, 5,013.63, 5,500.09 and 5,234.51 million baht for the respective year; and the persons the workers employed yearly were 10,097, 10,413, 10,546, 11,241, 10,291, 12,166, 12,980, 11,743 persons. Mostly the manufacturing factories in Chiang Rai were Agro- industries which were food, beverage, tobacco, and rice mill. Muaeng District was where the majority of the factories were located, followed by Parn District and Mae Chan District, respectively. The numbers of those manufacturing factories closed down during 1996–2003 were 87, 30, 17, 185, 22, 111 and 121 consecutively. Most of those which ceased operation were small enterprises like

rice mills and garages. The significant reason being this was owing to the economic and financial difficulties. We thus could see that during 1997–2003 the number of the new set up factory were gradually declining, from 68 in 1997 down to 60, 75, 52, 51, 45 and 54 eventually in 2003. The entrepreneurs generally sold out their business or shifted to the different kind of business and relocated their factories.

The study also revealed that the factors influenced the shut down of the manufacturing factories in Chiang Rai Province were the MRR (Minimum Retail Rate) interest rate of the commercial banks, the country's producer price index categorized in accordance with the production activities, the amount of lending from the financial institutions, the registration of the juristic person, and the dummy variables explaining the effect from the float of the baht currency in 1997. Together, the five dummy variables could explain the close down situation of the factories by 78.20 percent. Although there might still be other pertinent factors, they were either not statistically significant or not included in our analysis.